

Ministeren

Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 8. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 44 (Alm. del) efter ønske fra Søren Søndergaard (EL) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 44:

Vil ministeren oplyse, om danske udlændingemyndigheder på noget tidspunkt i årene 2011-16 har henvist en asylansøger til at tage ophold i Tyrkiet med den begrundelse, at Tyrkiet kunne tjene som et sikkert tredjeland for den pågældende, der i kortere eller længere tid havde opholdt sig i Tyrkiet? Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens forelæggelse af rådsmødet nr. 3455 vedr. retlige og indre anliggender den 10.-11. marts 2016, som blev forelagt på Europaudvalgets møde den 4. marts 2016.

Svar:

Som det fremgår af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 42 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg, skelnes der i asylretten mellem begreberne sikkert tredjeland og sikkert første asylland.

I praksis foretages vurderingen af, om et land kan anses for at være et sikkert tredjeland, af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet efter inddragelse af Udlændingestyrelsen.

For så vidt angår nægtelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4 (første asyllandsreglen), er det Flygtningenævnet, der på baggrund af en konkret og individuel vurdering tager endelig stilling til, om en asylansøger kan henvises til at tage ophold i et sikkert første asylland.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har til brug for besvarelsen af nærværende spørgsmål indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet.

Udlændingestyrelsen har oplyst følgende:

29. marts 2016

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 2366
Akt-id 54551

”Tyrkiet er ikke aktuelt og har heller ikke tidligere været anset for et sikkert tredjeland i den betydning, at asylansøgere, der indrejser direkte fra Tyrkiet til Danmark, vil kunne afvises til Tyrkiet efter udlændingelovens § 48 a.

Udlændingestyrelsen kan ikke elektronisk udtrække oplysninger om, hvorvidt de danske myndigheder måtte have givet en asylansøger afslag på asyl i Danmark med den begrundelse, at udlændingen har opnået beskyttelse i Tyrkiet som første asylland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 4. Udlændingestyrelsen har ingen erindring om, at dette har været tilfældet.”

Flygtningenævnet har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 7, stk. 4 (tidligere § 7, stk. 3), kan opholdstilladelse efter § 7 nægtes, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land, eller hvis udlændingen har nær tilknytning til et andet land, hvor denne må antages at kunne opnå beskyttelse.

Efter Flygtningenævnets praksis er det en betingelse for at anse et land for et første asylland, at asylansøgeren skal kunne komme tilbage til landet, og at den pågældende skal kunne opholde sig legalt der. Omvendt kan det ikke kræves, at ansøgeren socialt set skal kunne leve på fuldt ud det samme niveau som landets egne statsborgere, men den personlige integritet må være beskyttet. Kernen i beskyttelsesbegrebet er, at ansøgeren skal være i personlig sikkerhed såvel ved indrejse som ved ophold i landet.

Det er et ufravigeligt mindstekrav i disse sager, at ansøgeren skal være beskyttet mod videresendelse til forfølgelseslandet eller mod udsendelse til et land, hvor ansøgeren ikke er beskyttet mod videresendelse til forfølgelseslandet. Dette indebærer, at ansøgeren de facto skal være beskyttet mod refoulement. Efter nævnets praksis er det dog ikke en betingelse, at første asyllandet har ratificeret og implementeret flygtningekonventionen i lovgivningen.

Spørgsmålet om anvendelse af første asyllandprincippet kan endvidere komme på tale i sager, hvor ansøgeren ikke tidligere har opholdt sig i det pågældende land, såfremt ansøgeren har en nær tilknytning til landet, f.eks. i sager, hvor ansøgerens ægtefælle er statsborger i det pågældende land.

For en nærmere beskrivelse af betingelserne for at anse et land for et første asylland og Flygtningenævnets praksis herfor kan henvises til Flygtningenævnets formandskabs 23. beretning (2014), side 308ff.

Flygtningenævnet kan efter en gennemgang af alle sager vedrørende første asylland i perioden 2011 til 2016 oplyse, at nævnet ikke ses at have nægtet en ansøger asyl med henvisning til, at Tyrkiet kunne tjene som ansøgerens første asylland, jf. udlændingelovens § 7, stk. 4. Spørgsmålet ses ikke at have foreligget for nævnet.”

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 42 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg.

Inger Støjberg

/

Morten Duus